

Magyarország Alkotmánybírósága	
Ügyszám: 1V/99-0/2014	
Érkezett: 2014 JAN 15. Tisztelt Alkotmánybíróság!	
Példány: 1	Kezelőiroda: <i>ba</i>
Melléklet: 4+1	

Győri Törvényszék	
Erkeztetés módja: személyesen/kezesítéssel küldve/ postai úton/elektronikusan érkezett	
Érkezett: 2013 DEC 17	
Az ügyirat száma: 220072/2010	
Példány: 1	Mell: db

E
81

Az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-ban konkretizált alkotmánybíróági hatáskör és ugyancsak az **Abtv. 27. §-ában** foglalt indítványozói jogosultság alapján az alábbiak szerint előterjesztett, **alkotmányjogi panaszra** vonatkozó

indítványt

nyújtom be a jogutód [REDACTED] képviseletében, az Alkotmánybíróság előtti képviseletre, eljárásra való jogosultságot a peranyag részét képező meghatalmazás tartalmazza.

Alkotmányjogi panasszal fordulok az Alkotmánybírósághoz a **Kúria Pfv.V. 21.887/2012/10.** sz. alatti ítélete ellen (kézhezvéve: 2013. október 16.napján a 10-I. – Alkotmánybíróság előtti normakontroll eljárás kezdeményezése iránti kérelem elutasítása; a 10-II. előzetes döntéshozatal iránti kérelem elutasítása, a 09. – személyes költségmentesség iránti kérelem elutasítását tartalmazó végzésekkel egyetemben).

Alkotmányjogi panasszal fordulok az Alkotmánybírósághoz a **Kúria Pfv.V. 21.887/2012/09.** sz. alatti végzése ellen.

Az Alkotmánybíróság 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. Határozata az Alkotmánybíróság ügyrendjéről 28. § (1) „A beadványt a benyújtására nyitva álló törvényi határidőben, az egyéb határidőhöz kötött eljárási cselekményt a megtételére megjelölt határidőben kell az érkeztetésére az Abtv. alapján jogosult szervhez személyesen benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. A határidő elmulasztásának következményeit nem lehet alkalmazni, ha a beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján hivatali időben benyújtották vagy ajánlott küldeményként postára adták.” és ugyanezen határozat 30. § (2) „Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint meghatározott határidő a kézbesítést, illetve a jogszabály hatályba lépését követő napon kezdődik. Ha a határidő utolsó napja munkaszüneti napra esik, a határidő csak az azt követő legközelebbi munkanapon jár le.” rendelkezései összevetéséből adódóan (2013. november 01.-03. munkaszüneti napok lévén) beadványom határidőn belüli.

A 2011. évi CLI. törvény Az Alkotmánybíróságról

27. § „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

rendelkezései szerint indítványozom az Alkotmánybíróság eljárását alkotmányjogi panaszom alapján.

Abtv. 52. § (1) rendelkezése alapján, kérem jelen egyedi ügyben a Kúria panaszolt határozatainak megsemmisítését.

Abtv. 51. § (1) „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény, valamint e törvény szerint arra jogosult indítványa alapján jár el.” – kérem az Alkotmánybíróság eljárását a Kúria fent megnevezett határozataival szemben.

Abtv. 52. § (1) „Az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.

....

b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét,

c) a 38. §-ban meghatározott eljárás kivételével az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést,

d) az Alaptörvény, illetve a nemzetközi szerződés megsértett rendelkezéseit,

e) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés vagy - a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén - az Országgyűlés határozata miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével vagy a nemzetközi szerződéssel, ... valamint

f) a kifejezett kérelmet a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.

(2) Az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat a megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik. ...

(6) Az indítvány mellékleteként meg kell küldeni az Alkotmánybíróság részére azokat a dokumentumokat, amelyek az indítványban foglaltakat igazolják.”

21. Általános eljárási szabályok

57. § (3) Az Alkotmánybíróság egyedi ügygel összefüggésben iratanyag megküldése céljából megkeresheti az ügyben eljáró bíróságot.

Az eljárás megindításának indokai:

██████████ hatósági- és magán-állatorvos (perbeli jogelőd) szerződést kötött a ██████████ Kft-vel, alperessel az alperes állatállományát képező baromfitelepek (pulyka- és csirketelepek), valamint takarmány-készítő, takarmánykeverő telepének teljeskörű állatorvosi teendőinek ellátására.

Alperes rendre a szerződéstől jelentős mértékben eltérően fizetett, e fizetési különbözetét (összegében és határidejében) pénzügyi nehézségeire hivatkozással igyekezett kimenteni. Alperes fizetését valamennyi esetben számla-kibocsájtáshoz kötötte, s megszabta ██████████ által kibocsájtott számlák összegét is azon hivatkozással, hogy csupán azon összeg megfizetését kéri a számlákban feltüntetni, mely összegekre pénzügyi fedezettel rendelkezik.

Alperes a baromfitelepek, takarmánykeverő telepének teljeskörű állatorvosi teendőinek ellátására vonatkozó szerződést ██████████-sal felmondta, ██████████ a munkaügyi perek eljárási rendje alapján bírósághoz fordult.

A jogkörrel rendelkező első- és másodfokú bíróság csupán részben adott helyt ██████████ munkaviszonyból fakadó jövedelem-elmaradásának megállapítása és ennek megfizetésére való kötelezés iránti kérelmének. ██████████ felülvizsgálati kérelemmel fordult a Legfelsőbb Bírósághoz, mely hatályon kívül helyező határozatával a Győr-Moson-

Sopron megyei Bíróságot jelölte ki, mint erre jogkörrel rendelkező bíróságot az eljárás lefolytatására.

A megismételt eljárásban hozott határozatok ellen [REDACTED] jogorvoslati eljárásra vonatkozó jogait kimerítette. [REDACTED] egészségi állapota, pénzügyi lehetőségei alapján követelését engedményezés útján átruházta az [REDACTED] Kft javára. Az [REDACTED] Kft [REDACTED] egyetemben a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati eljárásban követelését átruházta [REDACTED] javára.

A megismételt eljárás tisztességtelen volt.

A Kúria Pfv.V. 21.887/2012/09. sz. alatti végzése elleni, alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítványom indokai az **Abtv. 27. §**-ában foglalt indítványozói jogosultság alapján:

Az Alaptörvény alábbi rendelkezéseivel ellentétes ezen végzés, az Alaptörvény, illetve a nemzetközi szerződés megsértett rendelkezései:

„ALAPVETÉS

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG I. cikkében „(1) „AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége...” deklarálja az alapvető jogok állam által való védelmét.

Az Alaptörvény XV. Cikk (1) „A törvény előtt mindenki egyenlő.” és (2) „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.” rendelkezése jelen beadvány előterjesztőjére is kiterjed.

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.” a tisztességes bírósági eljárás garanciáját rögzíti.

Az Alaptörvény a 28. cikk „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.” A bíróságok jogalkalmazásaikkor követendő értelmezésének kereteit, határait jelölik ki kötelező módon.

A jogalkalmazás egysége a törvény előtti egyenlőségen nyugszik, a jogszabályoknak, ezek alkalmazásának azonosnak kell lennie mindenki számára. A jogalkalmazás az azonos jogi

kérdést eldöntő bírói döntések esetében egyező kell, hogy legyen. A jogi normák jelentése, értelmezése és alkalmazása az egyes bíróságok döntéseiben azonosságot követel meg a jogalkalmazás egysége esetén, ugyanakkor a jogi normának az egyes bírói határozatok azonos jelentést kell, hogy tulajdonítsanak.

Az egységes jogalkalmazás esetén az alkalmazandó jogi normától a bíróságok el nem tekinthetnek.

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével vagy a nemzetközi szerződéssel:

„ALAPVETÉS

B) cikk

(I) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

Jogállam működésének meghatározó feltétele a jogbiztonság feltétlen érvényesülése. Jogbiztonság akkor valósul meg, ha azonos szerződés, ügylet és más hasonló cselekmények esetében a különböző bírósági és hatósági eljárások azonos döntéssel, azonos jogalkalmazással zárulnak.

A jogalkalmazás egysége a törvény előtti egyenlőségen nyugszik, a jogszabályoknak, ezek alkalmazásának azonosnak kell lennie mindenki számára. A jogalkalmazás az azonos jogi kérdést eldöntő bírói döntések esetében egyező kell, hogy legyen. A jogi normák jelentése, értelmezése és alkalmazása az egyes bíróságok döntéseiben azonosságot követel meg a jogalkalmazás egysége esetén, ugyanakkor a jogi normának az egyes bírói határozatok azonos jelentést kell, hogy tulajdonítsanak.

Az egységes jogalkalmazás esetén az alkalmazandó jogi normától a bíróságok el nem tekinthetnek, a kogens jogi szabályokat figyelmen kívül nem hagyhatják.

A bírósági eljárásban – mint a jogorvoslat, azaz a jogsérelem reparációját szolgáló eljárásban – a bíróság feladata a bekövetkezett jogsértések megállapítása, a jogsérelmek kiküszöbölése. A panaszolt eljárásban a Kúria ezen feladatát nem teljesítette, így megsértette a diszkrimináció-mentes eljárási kötelezettségüket, nem nyitott teret a jogszabályok feltétlen érvényesülésének, a jogállam jelentette biztonságot nem nyújtotta.

„SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.”
rendelkezésébe ütközik a panaszolt bírói döntés.

Alapvető jog a bíróság tisztességes eljáráshoz való jog. Ezen alapvető jogot korlátozza a Kúria Pfv.V. 21.887/2012/09. sz. alatti végzése, hiszen a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja a független bírói jogalkalmazáshoz és ezen jogalkalmazás egységességéhez való jogot. A bíróság feladata a bekövetkezett jogsértések megállapítása, a jogsérelmek kiküszöbölése. A panaszolt eljárásban a Kúria ezen feladatát nem teljesítette, így megsértette a tisztességes eljárásra vonatkozó kötelezettségét, nem nyitott teret a jogszabályok feltétlen érvényesülésének, a jogállam jelentette biztonságot nem nyújtotta. A hatalom megosztásában

meghatározott feladattal ellátott szervezetként az állam védelmi kötelezettségének teljesítését nem látta el akkor, amikor a Kúria Pfv.V. 21.887/2012/09. sz. alatti végzését hozta.

E jogsérelem:

Személyes költségmentesség iránti kérelem nem teljesítése valótlan indokok alapján, jogszabályi rendelkezéssel ellentétes módon, diszkriminatív döntéssel.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága következetesen rögzítette számos ítéletében a költségmentesség biztosításának követelményét, mint a bírósághoz való fordulás jogának biztosítékát; ezen ítéletekre az Alkotmánybíróság e kérdést is érintő döntéseiben, mint kötelezendően alkalmazandó jogelvet, jogértelmezést is magáévá tette.

Az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkében: „Tisztességes tárgyaláshoz való jog 1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...” valamint 13. cikkében „Hatékony jogorvoslathoz való jog Bármely, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.” és

14. cikkében: „Megkülönböztetés tilalma

A jelen Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.” rögzítettek feltétlen alkalmazása az Egyezményt aláíró államok bíróságainak kötelezettsége.

Ezen Egyezmény és a 2009. decemberében a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével az Alapjogi Charta (mely a szerződésekkel azonos kötelező joghatásra tett így szert) kötelezően alkalmazandó rendelkezései (tisztességes tárgyaláshoz való jog, hatékony jogorvoslathoz való jog, megkülönböztetés tilalma) sérültek, mivel

a) azon tény, hogy a személyes költségmentességet előterjesztő kérelem alátámasztásul nyilatkozat szolgáltat, nem eredményezheti az aránytalan döntést.

2/1968. (I. 24.) IM rendelet A költségmentesség engedélyezésének alapjául szolgáló körülmények igazolásáról 5. § „(3) A (2) bekezdés szerinti igazolást csak akkor kell kiállítani, ha a kérelmező vagy hozzátartozója a nyilatkozatában kijelentette, hogy ingatlana, adóköteles vagyontárgya vagy jövedelme van, illetőleg adóköteles tevékenységet folytat.” mentesíti a kérelmezőt a helyi önkormányzat hatáskörébe tartozó adók vonatkozásában való igazolás benyújtása alól.

Ezen IM. Rendelet „2. § Az igazolás céljára közölni kell a) a kérelmezőnek, továbbá b) a kérelmező együttélő házastársának, illetőleg a kérelmező eltartásáról gondoskodni köteles szülőnek (a továbbiakban együtt: hozzátartozó) a melléklet szerinti nyomtatványban feltüntetett adatait.” kifejezetten rögzíti a közlés kötelezettségét a melléklet szerinti nyomtatványban feltüntetett adatok esetében.

Ezen adatok közlése megtörtént: „Azon esetben, ha a Tisztelt Kúria jogértelmezése a peres eljárás illetékének megfizetéséről eltérne jelen felülvizsgálati kérelemben tett érvelésektől, úgy kérjük [REDACTED] részére személyes és teljes költségmentesség biztosítását. [REDACTED] nappali tagozatos egyetemi hallgató, jövedelemmel nem rendelkezik és eddig nem is rendelkezett (sem adóköteles, sem adómentes jövedelemmel). Adóbevallást eddig nem tett,

így az adóhatóság részére jövedelem-igazolást nem biztosított az Art. rendelkezése szerint. Munkáltatója nincs, nem is volt. Adóköteles tevékenységet [REDACTED] [REDACTED] nem folytat, a Fővárosi Törvényszék 2012. évben hozott határozata alapján havi 20.000,-Ft tartásban részesül.” (Budapest, 2012. október 15. napján kelt felülvizsgálati kérelem része).

Helytelen a 9. sz. alatti végzés azon indoklása, mely szerint „...az engedményezésre valószínűsíthetően a költségmentes perlés lehetővé tétele miatt került sor...” – mellékelem a Győri Törvényszék 31.P.20.072/2010/34. sz. végzése vonatkozó részét, mely a jogelőd [REDACTED] [REDACTED] részére teljes személyes költségmentességet biztosít (kelt: 2011. december 04.).

A Kúria ezen határozata diszkriminatív, a nappali tagozatos egyetemi hallgató esetében negatív megkülönböztetést alkalmazott akkor, amikor valamely nem nevesített tulajdonsága alapján őt hátrányos megkülönböztetésben részesítette, a kötelezően alkalmazandó jogelvektől eltérve.

[REDACTED]nak joga volt a személyes költségmentesség bíróság általi biztosításához, e jogának diszkriminatív megvonása valótlan és csupán feltételezett indokok („...az engedményezésre valószínűsíthetően a költségmentes perlés lehetővé tétele miatt került sor...”) alapján sérti a sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogok tiszteletben tartásának kötelezettségét; sérül ezen jogok védelmének állam általi elsőrendű kötelezettsége. Alapvető jog: a bírósághoz való fordulás joga, melynek egyik meghatározó eleme, hogy a bírósági eljárással kapcsolatos költségek ezen jogának gyakorlását senki esetében ne akadályozzák. Mivel ezen jogelv negatív megkülönböztetésként került [REDACTED] [REDACTED] esetében alkalmazásra, így ebből fakadóan a Kúria Pfv.V. 21.887/2012/09. sz. alatti végzése az Alaptörvénybe ütközik. [REDACTED] [REDACTED] bírósághoz való fordulásakor valamennyi, a személyes költségmentesség bíróság általi biztosításához szükséges feltétellel rendelkezett, így azon hite, meggyőződése is vezette a bírósághoz való fordulása esetén, hogy irányába negatív diszkrimináció nem valósul meg, s költségmentes perlését a valós tények alapján a bíróság biztosítja, avagy a Pp. 270. § „(1) Ha törvény másként nem rendelkezik, a felülvizsgálati eljárás során a Kúria az általános szabályok megfelelő alkalmazásával jár el.” rendelkezésében felhívott Pp. 95. § (1) „A bíróság a beadványt legkésőbb a bírósághoz való érkezését követő harminc napon belül megvizsgálja és annak alapján intézkedik. (2) Ha a beadvány nem felel meg a törvény rendelkezéseinek, vagy más okból kiegészítésre vagy kijavításra szorul, az elnök a beadványt rövid határidő kitűzésével s a hiányok megjelölése mellett pótlás végett a félnek visszaadja, és egyben figyelmezteti, hogy ha a beadványt újból hiányosan adja be, a bíróság el fogja utasítani, illetőleg hiányos tartalma szerint fogja elintézni.” rendelkezés alapján fog irányában is eljárni, így alapvető jogai nem fognak sérülni. Ezen jogos hitét, a jogállam működésébe való hitét vonta meg a Kúria, alapvető jogát korlátozta a Kúria akkor, amikor a jogszabályban meghatározott feltételek teljesülése esetében nem biztosította számára a személyes költségmentességet, s ezen döntéséről a bíróság csupán a szóbeli tárgyalást (2013. június 20.) megelőző napon döntött.

A jogbiztonság feltétlen érvényesülése, mint az Alaptörvényben biztosított jog megsértése történt, melynek következtében [REDACTED] [REDACTED] az elszenvedett hátrányos és valótlan indokkal alátámasztani kívánt bírói döntés következtében rendes bíróságok által orvosolhatatlan hátrányt szenvedett el a bírósági eljárásban.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet A költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban 6. § (1) „Ha a fél jövedelme (munkabére, nyugdíja, egyéb rendszeres pénzbeli juttatása) nem haladja meg a munkaviszony alapján megállapított öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét, vagyona pedig - a szokásos életszükségleti és berendezési tárgyakon felül - nincs,

részére költségmentességet kell engedélyezni.” kogens módon rögzíti a költségmentesség biztosításának kötelezettségét, e kogens jogi szabály alkalmazásának mellőzésével a Kúria a jogbiztonság érvényesülését akadályozta meg.

Az Alaptörvény XV. Cikk (1) „A törvény előtt mindenki egyenlő.” és (2) „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.” rendelkezése jelen panasz előterjesztőjére is kiterjed. Így [REDACTED] oly sérelem érte, mely a törvény előtti egyenlőség biztosítása iránti elvárást megsértette akkor, amikor a jogszabályban rögzített feltételek teljesülése esetén nem részesült peres eljárása során költségmentességben, továbbá, amikor a Kúria ezen döntését „valószínűsíthető” körülmény alapján hozta meg, s e „valószínűsíthető” körülmény a Kúria ismeretei szerint sem állt fenn: a jogelőd [REDACTED] teljeskörű személyes költségmentességben részesült 2011. évben, így esetében a perköltségek alóli mentesülés a felülvizsgálati eljárásban is biztosított volt minden további nélkül. A negatív diszkrimináció alkalmazásának tilalma [REDACTED] esetében nem juthatott érvényre a Kúria határozatában, s a Kúria az egyéb helyzet (egyetemi hallgató, s nagy értékű követelés jogosultja) szerint tett különbséget [REDACTED] hátrányára nyilvánvalóan.

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.” a tisztességes bírósági eljárás garanciáját rögzíti. Ezen alapvető jog sérült akkor, amikor a Kúria nem biztosította a független és pártatlan bíróság tisztességes eljárására vonatkozó kötelezettségét [REDACTED] esetében. A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet A költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban 6. § (1) „Ha a fél jövedelme (munkabére, nyugdíja, egyéb rendszeres pénzbeli juttatása) nem haladja meg a munkaviszony alapján megállapított öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét, vagyona pedig - a szokásos életszükségleti és berendezési tárgyakon felül - nincs, részére költségmentességet kell engedélyezni.” kogens módon rögzíti a költségmentesség biztosításának kötelezettségét, e kogens jogi szabály alkalmazásának mellőzésével a Kúria a tisztességes eljárás – a kogens jogi szabályozás érvényesüléséhez fűződő jogot -, a jogbiztonság érvényesülését akadályozta meg.

A független és pártatlan bíróság tisztességes eljárása magában foglalja a jogszabályok feltétlen érvényesülésének bírói kötelezettségét, így a jogszabályban meghatározott feltételek teljesülése esetében a személyes költségmentesség biztosítását, valamint e döntéséről a bíróság a szóbeli tárgyalás tartásának időpontja előtt megfelelő és törvényi szabályozásban is biztosított határidőben való értesítési kötelezettségét annak érdekében, hogy a felet jogának gyakorlása érdekében e körülmény ne akadályozza, továbbá arra is, hogy a 2013. június 19. napján hozott bírói döntés értelmezésére és esetleges jogkövetkezményire megfelelő idő álljon rendelkezésére. A tárgyalást megelőző napon hozott döntés erre alkalmatlan volt.

Az Alaptörvény a 28. cikk „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.” A bíróságok jogalkalmazásaikkor követendő értelmezésének kereteit, határait jelölik ki kötelező módon. Ezen Alaptörvényben

rögzített kötelezettségét szegte meg a Kúria akkor, amikor „valószínűsíthető” indoklásra alapította határozatát, s e valószínűsítés alapja téves is volt tudomása szerint is. Józan észnek, a közjónak nem lehet megfelelő azon bírósági döntés, mely erkölcsös célt nem is szolgál akkor, amikor valótlan feltételezésekre hivatkozva hoz nem támadható döntést a bíróság.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet A költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban 6. § (1) „Ha a fél jövedelme (munkabére, nyugdíja, egyéb rendszeres pénzbeli juttatása) nem haladja meg a munkaviszony alapján megállapított öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét, vagyona pedig - a szokásos életszükségleti és berendezési tárgyakon felül - nincs, részére költségmentességet kell engedélyezni.” kogens módon rögzíti a költségmentesség biztosításának kötelezettségét, e kogens jogi szabály alkalmazásának mellőzésével a Kúria nem a józan észnek és nem a közjónak megfelelő, nem erkölcsös és nem gazdaságos célt szolgáló döntést hozott.

Hivatkozom az Alkotmánybíróság által nyilvánosságra hozott előterjesztési jogot értelmező tájékoztatásra jelen esetben: „Az alkotmányjogi panaszra elsősorban akkor van lehetőség, ha az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított alapvető jogát bírósági döntéshozatal során sértették meg.Emellett fontos szabálya az Abtv.-nek, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasszal csak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén foglalkozik érdemben.”

Azon tény, hogy [REDACTED] [REDACTED] valamennyi oly nyilatkozatot előterjesztett a Kúria részére, mely egyezik a nyomtatványban felsorolt nyilatkozatokkal, s mely nyomtatvány mellékletei a fentiekben hivatkozottak alapján hatóságok részéről kitöltésre sem kerülhettek (adóbevallás hiánya jövedelem hiányában, adóköteles vagyontárgy hiánya), továbbá munkáltató hiánya miatt kitöltésre sem kerülhetett aránytalan jogsérelmet okozott.

Hivatkozom az Európai Unió arányosságra való jogértelmezésére:

C-269/09. sz. ügy: „Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy azon tagállami intézkedések, amelyek alkalmasak arra, hogy akadályozzák vagy kevésbé vonzóvá tegyék a Szerződés által biztosított alapvető szabadságok gyakorlását, mégis megengedhetők azzal a feltétellel, hogy közérdekű célt szolgálnak, hogy alkalmasak e célok megvalósításának biztosítására, és hogy nem lépik túl az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértéket (lásd különösen a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 2008. január 17-én hozott ítélet 26. pontját, a fent hivatkozott Bizottság kontra Görögország ügyben hozott ítélet 51. pontját, a fent hivatkozott Bizottság kontra Magyarország ügyben hozott ítélet 69. pontját és a fent hivatkozott National Grid Indus ügyben hozott ítélet 42. pontját).”

Valamely jog korlátozása (így a személyes költségmentesség előterjesztéséhez való jog gyakorlásának biztosítása kizárólag formanyomtatvány alkalmazásával teljesíthető annak ellenére, hogy e formanyomtatvány és mellékletei adattartama előterjesztésre került) kizárólag akkor arányos, ha alkalmas a kitűzött cél elérésének biztosítására, és nem lépi túl az annak eléréséhez szükséges mértéket. Így az arányosságra vonatkozó követelményt sem teljesített a Kúria e döntése esetében. A kitűzött cél: a költségmentességi kérelem elbírálására, annak biztosítására a formanyomtatvány annyiban szolgál, hogy meghatározza azon adatokat, tényeket, melyek a bíróság döntéséhez szükségesek. Ezen adatok, tények teljeskörű szolgáltatása a formai követelmények betartása nélkül is biztosítják a cél: a tények ismeretében hozott igazságos és erkölcsös döntés objektív alapját.

Mint a fentiekben is kifejtettem, a bíróságok eljárásaik során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kötelesek értelmezni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor a bíróságoknak kötelességük a jogszabályok

szövegének értelmezésekor azt feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Ezen kötelező rendelkezés érvényre jutásának követelménye sérül akkor, amikor az igazságszolgáltatás/bíróság a rendelkezésre álló adatok (korábbi bírói döntés, valamint [REDACTED] [REDACTED] esetében tett nyilatkozat vagyoni és jövedelmi helyzetéről) érvényesülését nem tekintette meghatározónak eljárása során. Nyilvánvalóan nem lehet sem a józan észnek megfelelő az a bírói döntés, mely az általános szabályok érvényesülését nem biztosítja (6/1986. (VI. 26.) IM rendelet A költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban 6. § (1)), semmi valós indok nincs arra és jellegénél fogva (kötelezően alkalmazandó a „kell” szócska alapján) nem is lehet, hogy az általános szabályozástól eltérő legyen e jogszabály hely kogens rendelkezésének figyelmen kívül hagyása.

A közjónak nem lehet megfelelő azon bírói döntés, mely a közjót figyelembe vevő jogi szabályozás érvényesülését szükségtelennek minősíti eljárási cselekményével, döntésével; azaz a bíróság jogi szabályozás ellenére e szabályozás fölé emeli saját eljárását, s utat nyit a kogens rendelkezések mellőzésére.

Erkölcsös és gazdaságos célt nem szolgálhat azon bírói döntés, mely a jogellenes, kogens szabályba ütközik, ezt mellőzi, s vállalhatatlan, teljesíthetetlen kötelezettségbe kényszeríti az érdekelt felet.

Kérem a panaszolt bírói döntés megsemmisítését, illetve az Alkotmánybíróság döntését arra vonatkozóan, hogy [REDACTED] [REDACTED] a személyes költségmentesség megillette, avagy arra vonatkozóan, hogy a Kúria e körben teljes tényállást derítsen fel.

Alkotmányjogi panasszal fordulok az Alkotmánybírósághoz a **Kúria Pf.V. 21.887/2012/10. sz. alatti ítélete** ellen (kézhezvéve: 2013. október 16.).

Kérem a panaszolt ítélet megsemmisítését.

Kérem az állam javára szóló 3.338.500,-Ft összegű eljárási illeték megfizetésére vonatkozó döntés megsemmisítését.

Kérem alperes részére 500.000,-Ft összegű eljárási költség megfizetésére vonatkozó döntés megsemmisítését.

Kérem a felülvizsgálni kért II. fokú ítélet (Győri Ítéltábla Pf.V.20.345/2010/20.sz. ítélete) perköltségekre (alperes javára szolgáló perköltség 600.000,-Ft, eljárási illeték: maximálisan megállapítható eljárási illeték) vonatkozó rendelkezéseinek megsemmisítését.

Kérem a Győri Ítéltábla Pf.V.20.345/2010 számú eljárása alapjául szolgáló Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 31.P.20.072/2010/9. sz. ítéletében rögzített perköltségek megfizetésére vonatkozó döntés megsemmisítését (1.242.500,-Ft alperes javára szolgáló perköltség, és a maximálisan megállapítható eljárási illeték).

Indoklásom arra vonatkozóan, hogy az állam javára szolgáló eljárási illeték megfizetésére való kötelezés Alaptörvényben biztosított jogok megsértésével történt:

Magyarország Alaptörvénye az alábbiakat rögzíti:

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk

- (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.
- (2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

XV. cikk

- (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
- (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXVIII. cikk

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A rendes jogorvoslattal támadható ítélet, a felülvizsgálni kért ítélet az Alaptörvény fentiekben rögzített jogok sérelmét okozta.

Tények:

■ ■■■■■ kereseti kérelemmel fordult 2004. évben a Győri Munkaügyi Bírósághoz. A bíróság az elsőfokú eljárást lefolytatta, ítéletet hozott, melyet felperes rendes jogorvoslati úton támadott. A másodfokú bíróság a Győri Munkaügyi Bíróság ítéletét helybenhagyta. Felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróság jogerős ítéletét hatályon kívül helyezte és kijelölte a megismételendő eljárásra a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróságot. Ezen határozatával a kérelem eldöntését a nem munkaügyi szabályozás alá vonta a Legfelsőbb Bíróság.

A peres eljárás megindításakor a következő relevanciával bíró jogszabályok voltak hatályban:

1990. évi XCIII. törvény Az illetékekről

„4. § (1) Az illeték tárgyára vonatkozó mentesség (tárgyi illetékmentesség) esetén nem kell illetéket fizetni.

...

39. § (1) A polgári peres és nemperes eljárásban az illeték alapja - ha törvény másként nem rendelkezik - az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke, jogorvoslati eljárásban pedig a vitássá tett követelés vagy követelésrész értéke.

(2) A Pp. 24. §-a (2) bekezdésében felsorolt perekben az illeték számításának alapja az ott meghatározott pertárgy értéke.

(3) Ha az eljárás tárgyának értéke az (1) bekezdésben foglaltak szerint nem állapítható meg, és ha törvény másként nem rendelkezik, az illeték számításának alapja:

a) a helyi bíróság előtt a peres eljárásban 250 000 forint, a nemperes eljárásban 125 000 forint;

b) a Fővárosi Bíróság és a megyei bíróság előtt:

-első fokon indult peres eljárásban 350 000 forint, nemperes eljárásban pedig 175 000 forint,

-fellebbezési eljárásban, peres eljárás esetén 200 000 forint, nemperes eljárásban pedig 120 000 forint,

c) az ítélet előtt fellebbezési eljárásban, peres eljárás esetén 400 000 forint, nemperes eljárásban 300 000 forint;

d) a Legfelsőbb Bíróság előtt:

-fellebbezési eljárásban 500 000 forint, - felülvizsgálati eljárásban 600 000 forint.

40. § (1) Ha a fél egy eljárásban egy jogviszonyból eredő több igényét vagy több jogviszonyból eredő igényeit érvényesíti, az eljárás tárgya értékének megállapításakor - a járulékok figyelmen kívül hagyásával - az előterjesztett igények együttes értékét kell figyelembe venni.

...
46. § (1) A 39-41. § szerint megállapított illetékalap után az illeték mértéke ítélet elleni fellebbezés esetében 6%, de legalább 7000 forint, legfeljebb 900 000 forint.

...
50. § (1) A 39-41. § szerint meghatározott illetékalap után az illeték mértéke ítélet elleni felülvizsgálat esetén 6%, de legalább 10 000 forint, legfeljebb 2 500 000 forint.

...
2. § (1) A feleket jövedelmi és vagyoni viszonyaikra tekintet nélkül költségmentesség [tárgyi költségmentesség, Pp. 84. § (3) bekezdés] illeti meg az alábbi perekben:

f) a munkaviszonnyal, a közszolgálati és a közalkalmazotti jogviszonnyal, más szolgálati viszonnal, valamint a szövetkezeti tagsági viszony alapján létrejött munkaviszony jellegű jogviszonnyal kapcsolatos per (a továbbiakban: munkaügyi per), kivéve azokat a munkaügyi pereket, amelyekben a feleket tárgyi illetékfeljegyzési jog illeti meg;"

Alapvető jog a kiszámíthatóság, az előre tervezhetőség joga a tisztességes bírósági eljárásokban. A félnek tudnia kell, a fél joga annak megváltoztathatatlan ismerete, hogy pervitele során mely pénzügyi terhekre kell számíthatnia, s ezen pénzügyi terhek viselésére képes-e önerőből avagy az állam által biztosítani köteles oly kedvezmények igénybevételét kéri, mely a per viteléhez szükséges; döntéséhez valamennyi oly jogi szabályozást ismernie kell, mely kihat rá.

Felperes az általa kezdeményezett eljárásban – munkaviszony jogellenes megszüntetése és jogkövetkezményeinek alkalmazása – tárgyi költségmentesség illeti meg. Az eljárások során sem az elsőfokú bíróságnak, sem a másodfokú bíróságnak sem merült fel kételye, hogy ezen eljárás olyan munkaviszonnyal kapcsolatos eljárás, mely nem tárgyi illetékfeljegyzési jogot von maga után.

A Legfelsőbb Bíróság határozatát követően felperes (évek óta tartó kórházi kezelése, hanyatló egészsége miatti jövedelem-csökkenése, magánéletében beállott negatív változások, kedvezőtlen vagyoni helyzetének részletes bemutatása mellett személyes költségmentességet kért, melyet a bíróságok csupán 2011. évben biztosítottak számára).

A Legfelsőbb Bíróság határozatát követően felperes rendre kérte, s hivatkozott arra, hogy az alapeljárásban (Győri Munkaügyi Bíróságon indult per) a bírósági peres eljárás illetéke az állam által került megfizetésre, így az 1990. évi XCIII. törvény Az illetékekről 51. § (1) rendelkezése alapján a megismételt eljárásban eljárás illeték nem állapítható meg. A fellebbezési eljárás is az alapeljárás során lefolytatásra került, így az illeték ezen eljárásban sem szabható ki.

1990. évi XCIII. törvény Az illetékekről 51. § (1) „Ha a 46-48. és az 50. §-ban szabályozott eljárásokban a bírósági határozatot a jogorvoslati eljárásban előadott kérelem, illetve

ellenkérelem kereteire tekintet nélkül helyezi a bíróság hatályon kívül, a megismételt eljárásban a fél az illeték ismételt megfizetése alól mentesül; keresetváltoztatás (felelmesítés) esetén pedig csak az ennek következtében keletkezett illetékkülönbözetet kell megfizetnie.” – e törvényi rendelkezés változatlan.

Tekintettel arra, hogy az alapeljárásban (Győri Munkaügyi Bíróság előtt indult eljárásban) az illetéket az állam fizette meg, így e rendelkezés alkalmazandó lett volna.

Különösen sérelmes azon ok miatt is a megismételt eljárásban (ahol az illeték alapjául szolgáló követelés már negatív irányban az illeték alapjának meghatározása érdekében módosítható nem volt, legalábbis a törvényi szabályozás alapján) az illeték meghatározása, mivel az alapeljárásban az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésben kifejezetten kértem, hogy „Kérem a Tisztelt Bíróságot, hogy azon esetben, ha a munkaügyi bíróságok jogköre jelen perrel érintett ügyben döntése alapján megállapítható nem lenne, úgy a jogkörrel rendelkező bírósághoz elsőfokú eljárás lefolytatása érdekében tegye át jelen ügyet, ugyanis a fellebbezett ítélet olyan joghatással is bír, hogy [REDACTED] kereseti kérelmeinek egy része (res iudicata) elbírálatlan marad, s e kérelmek érvényesítése bíróság előtt már nem kérhető.”. E ténynek, illetve annak a körülménynek, hogy a Legfelsőbb Bíróság eljárásáig valamennyi bíróság munkaügyi jogvitaként ítélte meg az ügyet, nem lehet azon jogkövetkezménye, hogy [REDACTED] részére teherbíró képességeit meghaladó perköltséget állapítsanak meg a bíróságok.

Az Alaptörvényben biztosított joga: I. cikk „(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége. (2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.” sérült felperesnek akkor, amikor a bíróságok felperes esetében nem alkalmazták az illeték meghatározására szolgáló kogens rendelkezéseket. [REDACTED]nak, s jogutódjának alapvető joga, hogy a bírósági, peres eljárásokban reá nehezedő pénzügyi terhek kiszámíthatóak legyenek. Alapvető joga továbbá, hogy e pénzügyi terhek nagysága az eljárás során ne változzék terhére. A kiszámíthatóság a jogérvényesítés meghatározó eleme, a jogérvényesítés joga nem vonható meg, a jogérvényesítés során a jogait érvényesítő nem kerülhet kilátástalan helyzetbe jogai érvényesítése miatt sem pénzügyileg, sem egészségi állapotában. Egyetlen lakóingatlanának értékét meghaladó pénzügyi kötelezettséget utólagosan bíróság eljárási illeték jogcímén csak aránytalanság és alapvető jog megvonásával állapíthat meg. Alapvető jog, hogy a peres fél peres eljárása során létbiztonságát nem veszélyeztetheti bírói döntés alapján. [REDACTED] az állatorvosi teendőihez elengedhetetlen használtan vásárolt gépjármű (állatmentő) eladására kényszerült, továbbá egyetlen ingatlana, a lakhatását biztosító falusi ház is veszélyben forgott a végrehajtási eljárásban (kölcsönből tudta fedezni, illetve 2012. évben kapott örökségből sikerült lakóingatlanát mentesíteni).

Azon bírósági eljárás, mely elvonja a nélkülözhetetlen munkaeszközöket avagy azok egy részét, valamint az egyetlen lakóingatlant, mint az eljáráshoz szükséges illeték megfizetéséhez szükséges pénzügyi teher kiegyenlítésének egyetlen forrását, tisztességes nem lehet. A tisztességes eljáráshoz való jog alapvető jog, alapvető jog tiszteletben tartására a bíróság köteles.

Nem lehet tisztességes azon eljárás, mely nem kiszámítható az eljárással összefüggésben felmerülő pénzügyi terhek esetében. A tisztességes eljáráshoz való jog alapvető jog, alapvető jog tiszteletben tartására a bíróság köteles.

Az Alaptörvény biztosítja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Az elhúzódó eljárás (2004-2013) okozta többlet-terhek nem egyeztethetők össze a tisztességes eljárás követelményével. Az eljárás elhúzódása – jelen esetben mindenképp – a kérelmező cselekményeivel nem hozható összefüggésbe, így az elhúzódó eljárás során bekövetkezett jogi szabályozás kérelmező, felperes magatartásán, hatókörén kívül esik. Az elhúzódó eljárás önmagában is teherként a peres félnek, a bíróságok téves jogalkalmazása valamint a bírósági határozatok ellentétessége miatti pénzügyi teher megnövekedése, keletkezése nyilván nem tartozik a kiszámítható peres költségek sorába. Az elhúzódó eljárások idején bekövetkezett jogi szabályozás megváltozása pedig a folyamatban lévő ügyekre nem hathat ki, hiszen ezáltal megvonásra kerülnének a felek által ismert, az eljárást befolyásoló teherkételek összegei; ezen összegek jogi megváltoztatásával a perbeli jogok elbírálására való előzetes és felmért teherbíró-képesség alapján benyújtott kérelem miatt oly következményekkel kell szembesülnie a peres félnek, mely következményeket előre nem látott, illetve ezen bírói döntések alapján az elkövetkezendőekben a bizonytalanság, a nem kiszámítható teher miatt jogainak érvényesítése érdekében nyilvánvalóan nem tud bíróság előtt eljárni, s így nem tud azon jogával élni, hogy a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. A jogban való hite elvész, mivel a tisztességes eljáráshoz való joga megvonásra került, melynek hatása további jogérvényesítésére is meghatározó; hiszen az egyetlen lakását a belátási képességei birtokában lévő ember sem kockáztatja jogérvényesítésének alapjául.

A törvény előtti egyenlőség, az alapvető jogoknak mindenkinek azonosan való biztosítása magában foglalja a kiszámíthatóság és az arányosság követelményének teljesítését is. Nyilvánvalóan aránytalan azon bírói kötelezés, mely a peres fél perbeli jogai érvényesítésének következményeként oly terhet határoz meg, mely teher összemérhető a peres fél lakásának értékével, s mely teher teljesítésére nem képes a peres fél.

Megkülönböztető, s ezáltal alapvető jogot sért azon bírói jogértelmezés, mely szerint az Itv. 51.§ (1) „Ha a 46-48. és az 50. §-ban szabályozott eljárásokban a bírósági határozatot a jogorvoslati eljárásban előadott kérelem, illetve ellenkérelem kereteire tekintet nélkül helyezi a bíróság hatályon kívül, a megismételt eljárásban a fél az illeték ismételt megfizetése alól mentesül; keresetváltoztatás (felemelés) esetén pedig csak az ennek következtében keletkezett illetékkülönbözetet kell megfizetnie.” rendelkezését oly módon alkalmazza, hogy az állam által megfizetett illetékeket törvényi szabályozás hiányában sem vonja be az alkalmazandó körbe. Különösebb indok, ok nélkül tesz különbséget azon csoportok között, mely csoportok képesek voltak saját erejükből a bírósági illetéket az alapeljárásban megfizetni (e csoportok mentesülnek az illeték ismételt megfizetése alól), míg más csoportok: személyes költségmentességben, illetékmentességben részesülők avagy tárgyi illetékmentességben részesültek esetében az e csoportba tartozók helyett a jogalkotó által való preferencia: az állam által való illeték megfizetése kifejezett hátrányként, hátrányos megkülönböztetésként érvényesül. Az állam preferenciái – tárgyi illetékmentesség, személyes költségmentesség, személyes illetékmentesség – kiüresednek, így e preferenciák valós érvényesülése elé akadályt von a fenti törvényi szabályozáson alapuló jogértelmezés, továbbá e preferenciák a jogérvényesítő vonatkozásában megtévesztőek is. Az egzakt szabályozás kötelezettségétől eltérő jogszabály joghatást nem válthat ki csupán a jogban való bizalom, alapvető jogok megvonása által.

Az ítélet hiányos tényálláson alapul, az ítéletben megállapított tényállás és az ítélet rendelkező része, ezt alátámasztóan megnevezett jogszabályok ellentétesek.

A [REDACTED] 2004. december 31. napja előtt hatályos teljes és eredeti példányú iratanyaga rendre előterjesztett kérelmeink ellenére sem került bizonyítékként beszerzésre. Ezen iratanyagot [REDACTED] aláírta, az iratanyagból példánya nincs, s az iratanyag tartalmazza [REDACTED] és alperes jogviszonyára: munkajogi jogviszony vonatkozó, jelen ügyben releváns iratokat, közöttük lévő szerződést és az állatorvosi teendőkre vonatkozó megállapodásokat rendre.

A panaszolt ítélet ténybeli téves megállapításai:

1. [REDACTED] és a [REDACTED] Kft alperes között nem „csak szóban” jött létre megállapodás, e vonatkozásban is indítványoztuk folyamatában alperesi társaság [REDACTED] 2004. december 31. napja előtt hatályos iratanyagának beszerzését; ezen iratanyag ugyanis tartalmazza írásban [REDACTED] és alperes közötti munkajogi jogviszonyra vonatkozó, jelen perben releváns iratokat, közöttük lévő szerződést és az állatorvosi teendőkre vonatkozó megállapodásokat rendre.
2. [REDACTED] nem a megállapodásnak megfelelő számlákat tudott kiállítani (tanuvallomások, nyilatkozatok a munkaügyi perben vitathatatlanul igazolják ezt), hanem a számlán keresztül érvényesíthető összeget alperes határozta meg alkalmanként azon hivatkozással (tanuvallomások, nyilatkozatok a munkaügyi perben), hogy jelenleg – azaz az adott időszakban – ennyi pénz áll rendelkezésére, ennyit vagy semmit tud fizetni, s a fennmaradó díjakat majd a pénzügyi helyzetének javulása során teljesíti. [REDACTED] [REDACTED]nak azon lehetősége nem volt meg (SzJA törvény a számla-kibocsátáskori összegéhez kötötte az adó megfizetését), hogy a szerződésben meghatározott összeget legalább számla formájában követelje havonta alperestől, hisz ezen esetben oly mértékű adófizetés terhelte volna, melyet teljesíteni nem tudott volna a 2004. évi és 2004. év előtti szabályozás szerint.
3. [REDACTED] által alperesi diktátumnak megfelelően kiállított számlák megfizetése sem történt meg rendre (bizonyítékok az alapeljárás iratai között).
4. Alperes visszamenőleges hatállyal (2004. szeptember 28-án 2008. október 01. napi hatállyal nem lehet érvényesen szerződést felmondani) nem mondta fel [REDACTED] és a közöttük lévő szerződést.
5. A Győri Munkaügyi Bíróságon előterjesztett keresetben nem csupán a pulykaállomány állatorvosi teendőinek ellátása volt [REDACTED] és alperes közötti szerződés tárgya, hanem alperes gazdálkodási körébe tartozó valamennyi állattartó telep: az igen jelentős létszámú baromfitelepeinek valamennyi állatorvosi feladatának elvégzése, továbbá alperes takarmánykeverő üzemének működéséhez szükséges állatorvosi teendők ellátása.

Az alapeljárásban a Magyar Állatorvosi Kamra hivatalos és kötelező díjtételeit is magában foglaló Szabályzatát csatoltuk, mely szerint a kötelező kamarai tagságból is adódóan felperesnek *nem állt jogában eltérni az Állatorvosi Kamara díjtételeitől*, ezen ún. minimál díjtételeket alkalmazni köteles. E minimál-díjtételeken alapul a perbeli követelés összege.

A [REDACTED] Kft istálló-, állományösszetételének ismeretében a nagyüzemi tartás állatorvosi teendői, ezek teljesítés átlagos munkaidőszükségletét időegységre vonatkoztatva (heti és havi megosztásban) a Kúria ítéletével helybenhagyott jogerős ítélet alapján 1 élőállat esetében nem

éri el az 1 fillér összeget, mely összeg nyilvánvalóan lehetetlen, illetve a Magyar Állatorvosi Kamara hivatalos és kötelező díjtételeitől igen jelentős mértékben tért el 2004. évben és az ezt megelőző években is.

A Magyar Állatorvosi Kamara tagja ■■■■■■■■■■, magánállatorvosi tevékenységet kizárólag e Kamara tagjaként végezhetett. A Kamara kötelező szabályozásának megszegése fegyelmi felelősségre vonást keletkeztetett.

Mellékeltem az alapeljárásban a Magyar Állatorvosi Kamara Etikai Szabályzatának (hatálybalépés: 1997.12.18.) kivonatolt másolatát (Előszó, Általános rendelkezések, Hatály, Az állatorvos díjazása, Értelmező rendelkezések, Súlyos fokú etikai vétségek felsorolása, Kihirdető rendelkezés).

E szabályzat hatálya alá tartozik ■■■■■■■■■■ is, mint az Állatorvosi Kamara tagja, e tagság munkavégzésének egyik törvényes feltétele is egyben.

E kötelezően előírt magatartások közül a peres eljárásban releváns a 11.o. 4.pontja (VI.4.), mely egyértelműen és kötelező érvénnyel rögzíti, hogy ” az állatorvos ne keltse tevékenységének olyan hírért, látszatát, hogy a többi állatorvosnál ...kedvezőbb árral dolgozik.” – ezen előírás kifejezetten tiltja az állatorvosi tevékenység általánosan elfogadott áraknál az állattartóra nézve kedvezőbb árakkal történő orvosi tevékenység végzését.

E szabályt fontosságára való tekintettel a XI. fejezetben tovább szabályozza a rendelkezés, hangsúlyosan rögzíti a XI.4. pontban, hogy „ Az állatorvos az állatorvosi kamara által jóváhagyott minimális díjszabásnál alacsonyabb árért nem dolgozhat.”

E kiemelt fontossággal bíró – a gyakorlatban sokszor előforduló, az állatorvosi tevékenység pénzügyi elismerését az állattartók részéről történt negatív megítélés kényszerítette ki – szabályozás kimondja továbbá azt is, hogy „ nem valós alapon nyújtott kedvezményadás etikai vétségnek minősül.” Tehát az állatorvos még az általa esetlegesen kedvezményben részesítendő állattartó felé sem tehet a kamarai díjszabásnál kedvezőbb pénzügyi ajánlatot.

A Kamarai Szabályzatot megsértő tevékenység jogkövetkezményének alkalmazása esetén a Súlyos fokú etikai vétségek közé (23.o. B.) sorolja a XI.4.pont előírásainak megsértését, s természetesen az ebből fakadó kamarai büntetést is (akár kizárás, azaz a szakmai tevékenység gyakorlásának több éven keresztül történő gátlása).

A ■■■■■ Kft állatállomány-összetételéből eredő saját felhasználású táp és harmadik személy részére történő tápértékesítés ismeretében a nagyüzemi tápelőállítás állatorvosi teendői szerteágazóak, ezen kötelezettségek teljesítésének átlagos munkaidő-szükséglete meghaladja a heti 9 órát.

Így a speciális szakismeretet (nagyüzemi állattartás, állati táp előállítás) igénylő feladatok ellátásához a bíróságok által elfogadott, közterheket is magában foglaló havi 35.000-40.000,- Ft közötti juttatás nyilvánvalóan lehetetlen.

Bizonyítékként kértük a perrel érintett időszakra vonatkozóan az APEH adatszolgáltatásra vonatkozó felhívása annak érdekében, hogy a perrel érintett időszakban alperesi alkalmazásában mely személyek álltak, hogy ily módon az ólnaplók valóságának vizsgálata

érdekében előterjesztett igazságügyi szakértői bizonyítási indítványok alapján készítendő szakvélemények is teljesíthetők legyenek, ezen indítványt sem teljesítették a bíróságok.

A bíróságok által elfogadott azon alperesi magatartása, mely a Magyar Állatorvosi Kamara által meghatározott kötelező tarifák alkalmazását, azok összezszerűségét általa nem ismert, nem alkalmazott indokokra hivatkozással vitatta nem csupán jogellenes, hanem valótlan is: [REDACTED] és alperesi ügyvezető irányítása, tulajdonában lévő kapcsolt vállalkozás: [REDACTED] Kft közötti állatorvosi teendők ellátásának ellenértékét tartalmazó szerződés 3. pontjában kifejezetten rögzítésre is került, nevezetesen „MÁK – Magyar Állatorvosi Kamara – tarifái figyelembevételével”.

A fentiekben felsorolt tények, hivatkozások, jogi normák a bírósági eljárásban nem érvényesültek, a bíróság releváns iratok, bizonyítékok beszerzését nem teljesítette.

Az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG I. cikkében „(1) „AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.” deklarálja az alapvető jogok állam által való védelmét.

Az Alaptörvény XV. Cikk (1) „A törvény előtt mindenki egyenlő.” és (2) „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.” rendelkezése jelen beadvány előterjesztőjére is kiterjed.

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.” a tisztességes bírósági eljárás garanciáját rögzíti.

Az Alaptörvény a 28. cikk „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.” A bíróságok jogalkalmazásaikkor követendő értelmezésének kereteit, határait jelölik ki kötelező módon.

A jogalkalmazás egysége a törvény előtti egyenlőségen nyugszik, a jogszabályoknak, ezek alkalmazásának azonosnak kell lennie mindenki számára. A jogalkalmazás az azonos jogi kérdést eldöntő bírói döntések esetében egyező kell, hogy legyen. A jogi normák jelentése, értelmezése és alkalmazása az egyes bíróságok döntéseiben azonosságot követel meg a jogalkalmazás egysége esetén, ugyanakkor a jogi normának az egyes bírói határozatok azonos jelentést kell, hogy tulajdonítsanak.

Az egységes jogalkalmazás esetén az alkalmazandó jogi normától (jelen esetben többek között a Magyar Állatorvosi Kamara fentebb hivatkozott normáitól) a bíróságok el nem tekinthetnek, az alkalmazandó normák értelmezését, indoklásait figyelmen kívül nem hagyhatják.

A panaszolt döntés szerint felperesi oldal a peres eljárás során sem tudta bizonyítani a keresettel érvényesítendő követelését, és alaptalanok voltak a szakértők kirendelésére irányuló indítványaink is.

Ítéleti tényállás csak akkor állapítható meg, ha az nem hiányos bizonyítékokon alapul, nem iratellenes, nem okszerűtlen, és nem von le okszerűtlenségéből ténybeli következtetéseket. Ezen általános érvényű meghatározás a peres eljárásban felmerült jogi és ténybeli kérdések eldöntésében nem jutott érvényre. Ezáltal e bírói döntés a jogalkalmazás egységéhez való alapjogát sérti a panaszolónak.

Az ítéleti tényállás iratellenes volt, e tényállítást panaszoltuk rendre jogorvoslati eljárásainkban.

Jogellenes a panaszolt ítélettel helybenhagyott jogerős másodfokú ítélet azon része is, mely a felperesi oldal szakértők kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványait elutasította. Szakkérdésekben tett nyilatkozatok csupán akkor képezhetnek releváns bizonyítékot, ha az ellenérdekű fél ezt nem vitatja, egyéb esetben objektív, elismert szaktudással bíró szaktekintély véleménye képezhet csak mérlegelés körébe vonható bizonyítékot, a szakértőtől való elzárás a tisztességes eljárás követelményeibe ütközik.

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.” kötelezettség megsértése következett be jelen panasz alapjául szolgáló bírósági eljárásban akkor, amikor mellőzve a speciális ismeretekkel objektíve is rendelkező kirendelendő szakértők véleménye hiányában, a peres iratokban meglévő bizonyítékok, és a peres iratokhoz csatolásra kért [REDACTED] megfelelőségi szabályzat (mely tartalmazza az állatorvosi teendőket, az állatorvos és az állattartó közötti jogviszony elemeit is) mellőzését a józan észnek meg nem felelő módon, objektív (és egyéb) bizonyítékok hiányában határozták meg a bíróságok.

Ezen eljárási cselekménye a bíróságoknak a jogos bizalom megsértését jelenti, hiszen a jogalany/peres fél jogkövető magatartása esetén a jog érvényre jutásában való bizodalma megtörik, hiszen az iratok kétségbevonása esetében az objektív bizonyítástól teljes egészében megfosztotta a bíróság; oly bizonyítékok beszerzésétől – és értékeléstől – fosztotta meg a bíróság a panaszt tevőt, mely objektív bizonyítékok beszerzésére jogi lehetősége nem volt (ellenérdekű fél birtokában vannak, továbbá a hatóságként eljáró ÁNTSZ, illetve Kormányhivatal – melyek írásbeli kérésünkre sem teljesítette ezen iratok még csak másolatban való kiadását sem).

A bíróságok megsértették a tisztességes eljáráshoz való jogot a panaszolt ítélet alapjául szolgáló eljárásban, hiszen perdöntő objektív bizonyíték: a [REDACTED] tanusítvány és alapjául szolgáló okiratok ténylegesen megvoltak, ezek meghatározó és a peres eljárás kezdete előtti jognyilatkozatokat tartalmaznak.

A szakértők kirendelése kogens módon nem meghatározott a peres eljárások esetében, ugyanakkor a tisztességes eljárás követelménye magában foglalja, hogy a tényállás felderítése megtörténjen objektíve. E joga sérült a jelen panaszt előterjesztőnek.

Sérült a jogegyenlőség elve a következők miatt:

már az alapeljárásban is hivatkoztunk a Magyar Állatorvosi Kamara kötelezően alkalmazandó jogi normájára;

Ezen cselekmény: e jogi norma alkalmazásának mellőzése a jog megkülönböztettség mentes alkalmazásának bírói kötelezettségét sérti, a törvény előtt mindenki egyenlő elvet sérti; a jogalany, a peres fél alapvető jogát: a tisztességes eljáráshoz való jogát sérti.

A peres félnek azon elméleti jogelv gyakorlatban való megjelenéséhez feltétlen lehetősége kell, hogy legyen, hogy ügyének elbírálása csupán a jogszabályoktól, az alkalmazandó

rendelkezésektől függ.; függetlennek kell lennie a peres fél jogérvényesítésének azon körülménytől, hogy az ügyében eljáró bíróság képes-e felismerni, fel akarja-e ismerni az alkalmazandó jogot, ennek alkalmazási kötelezettségét; függetlennek kell lennie a peres fél jogérvényesítésének azon körülménytől, hogy az ügyében eljáró bíróság az előzetes döntéshozatali kérelemhez szükséges esetleges jogértelmezési bizonytalanságát meg kívánja-e erősíteni, az eldöntendő jogkérdéshez szükséges jogértelmezésben a jogfejlesztő eljárási cselekményeket (pl. előzetes döntéshozatali eljárás) meg kívánja-e tenni. A bírót a tisztességes eljárás biztosításának kötelezettsége köti, köti továbbá az alapvető és nem korlátozható jogok biztosításának kötelezettsége is feladata ellátása során, így a jog érvényre jutásában való töretlen biztosítás, a peres fél bizodalma bántatlanságának biztosítása, az objektív bizonyítás lehetőségének megteremtése. A panaszolt eljárásokban nem voltak e jogok, ill. bírói kötelezettségek biztosítva/teljesítve.

Összeegyeztethetetlen fentiek alapján a panaszolt döntés az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG I. cikkében „(1) „AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.” rendelkezésével.

Az Alaptörvény és a jogszabályok bírói értelmezésekor kötelezően követendő magatartás: a jogi normák tartalmának józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgáló feltárása nem valósulhat meg.

A jogszabályok érvényesülésében való bizodalom olyan magatartás, melynek alapjául a jogállam hibátlan működése szolgál (hibás működés kiküszöbölésének esetére a különféle jogorvoslati utak szolgálnak). A jogállam alappillére az állam oly működése, mely működés a hatályos jogi szabályok alapján történik. A jogi szabályozás érvényre jutásába vetett bizodalom a jogállam egyik ismérve, a jogkövetés – mint alapérték – az állam és a jogalanyok számára egyaránt a jogállam egyik összetevője. A jogállam fogalmának egyik meghatározója tehát az állam saját jogalkotása, a jogszabályok érvényesülése. Ezen jogállam működésébe vetett bizalom sérül akkor, amikor a jogalany a jogi szabályozás érvényesülésében való feltétlen bizalma nem teljesezik ki, e bizalom elvész.

A panaszolt eljárás a jogállam elengedhetetlen jellemzőjének, részének: a jogi szabályozás érvényre jutásába vetett jogalanyi bizalmat vonta meg a peres eljárás felperesi oldalától, jelen eljárás panaszosától akkor, amikor döntését meghozta.

A Rómában, 1950. november 4-én aláírt, Az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló európai egyezmény 6. cikke, és a Nizzában, 2000. december 7-én kihirdetett Európai Unió Alapjogi Chartája 46., 47. cikke és 52. cikke (3) bekezdése értelmezésekor a jogbiztonságra, a jogos bizalom védelmére biztosított általános elv a bizalom elve. Ezen elv nem sérülhet a jogállam bírói szervezetének oly jogalkalmazása által sem, mely jogalkalmazás a releváns jogi szabályozással ellentétes avagy a bíró által hozott döntés következtében sérül. A bírói döntés a bizalomvédelemben vetett hitet nem sértheti.

A Kúria panaszolt ítéletében foglaltak az alábbiak miatt is okozta az Alaptörvényben biztosított jogok megsértését, a jogegyenlőség elve feltétlen biztosítása követelményének megsértését is a következők miatt:

A peres félnek azon elméleti jogelv gyakorlatban való megjelenéséhez feltétlen lehetősége kell, hogy legyen, hogy ügyének elbírálása csupán a jogszabályoktól, az alkalmazandó rendelkezésektől függ.; függetlennek kell lennie a peres fél jogérvényesítésének azon

körülménytől, hogy az ügyében eljáró bíróság képes-e felismerni, fel akarja-e ismerni az alkalmazandó jogot teljességében. A bírót a tisztességes eljárás biztosításának kötelezettsége köti, köti továbbá az alapvető és nem korlátozható jogok biztosításának kötelezettsége is feladata ellátása során, így a jog érvényre jutásában való töretlen biztosítás, a peres fél bizodalma bántatlanságának biztosítása, az objektív bizonyítás lehetőségének megteremtése. Ezen eljárásban nem voltak e jogok, ill. bírói kötelezettségek biztosítva/teljesítve.

Kérem a panaszolt ítélet megsemmisítését.

A 2011. évi CLI. törvény Az Alkotmánybíróságról

26. § (1) „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

rendelkezésében biztosított jogunkból fakadóan az **Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 51.§ (1)** „Ha a 46-48. és az 50. §-ban szabályozott eljárásokban a bírósági határozatot a jogorvoslati eljárásban előadott kérelem, illetve ellenkérelem kereteire tekintet nélkül helyezi a bíróság hatályon kívül, a megismételt eljárásban a fél az illeték ismételt megfizetése alól mentesül; keresetváltoztatás (felemelés) esetén pedig csak az ennek következtében keletkezett illetékkülönbözetet kell megfizetnie.” rendelkezése

Alaptörvénybe való ütközésének megállapítása érdekében is fordulunk az Alkotmánybírósághoz.

E szabályozás különösebb indok, ok nélkül tesz különbséget azon csoportok között, mely csoportok képesek voltak saját erejükből a bírósági illetéket az alapeljárásban megfizetni (e csoportok mentesülnek az illeték ismételt megfizetése alól), míg más csoportok: személyes költségmentességben, illetékmentességben részesülők avagy tárgyi illetékmentességben részesültek esetében az e csoportba tartozók helyett a jogalkotó által való preferencia: az állam által való illeték megfizetése kifejezett hátrányként, hátrányos megkülönböztetésként érvényesül. Az állam preferenciái – tárgyi illetékmentesség, személyes költségmentesség, személyes illetékmentesség – kiüresednek, így e preferenciák valós érvényesülése elé akadályt von a fenti törvényi szabályozáson alapuló jogértelmezés, továbbá e preferenciák a jogérvényesítő vonatkozásában megtévesztőek is. Az egzakt szabályozás kötelezettségétől eltérő jogszabály joghatást nem válthat ki csupán a jogban való bizalom, alapvető jogok megvonása által.

Mindezek alapján sérül az Alaptörvényben biztosított következő joga a bírósági eljárásban félként résztvevő természetes személynek:

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

XV. cikk

- (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
 (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXVIII. cikk

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Alapvető jog, hogy a bírósági, peres eljárásokban a félre nehezedő pénzügyi terhek kiszámíthatóak legyenek. Alapvető joga továbbá, hogy e pénzügyi terhek nagysága az eljárás során ne változzék a fél terhére. A kiszámíthatóság a jogérvényesítés meghatározó eleme, a jogérvényesítés joga nem vonható meg, a jogérvényesítés során a jogait érvényesítő nem kerülhet oly helyzetbe, mely előre nem volt kiszámítható, mikor a fél a jogai érvényesítése érdekében bírósághoz fordul.

Alapvető jog, hogy a peres fél peres eljárása során pénzügyi terheit ismerje, ezekkel számot tudjon vetni.

Azon jogi szabályozás, mely indok nélkül tesz különbséget csoportok között: az eljáráshoz szükséges illeték megfizetéséhez szükséges pénzügyi teher kiegyenlítésének elszámolása esetében sérti a jogállam működéséből következő azon elvet, hogy az állam általi preferencia nem érvényesül, a jogi szabályozás következtében e kedvezményezettek köre kiüresedik.

Az eljárással összefüggésben felmerülő pénzügyi terhek esetében az előre kiszámíthatóság alapvető jog. A bírósághoz való fordulás joga alapvető jog, alapvető jog tiszteletben tartását, valós érvényesülését és megkülönböztetés nélküli alkalmazását a jogalkotó biztosítani köteles.

A törvény előtti egyenlőség, az alapvető jogoknak mindenkinek azonosan való biztosítása magában foglalja a kiszámíthatóság és az arányosság követelményének teljesítését is.

Megkülönböztető, s ezáltal alapvető jogot sért azon bírói jogértelmezés, mely szerint az Itv. 51.§ (1) „Ha a 46-48. és az 50. §-ban szabályozott eljárásokban a bírósági határozatot a jogorvoslati eljárásban előadott kérelem, illetve ellenkérelem kereteire tekintet nélkül helyezi a bíróság hatályon kívül, a megismételt eljárásban a fél az illeték ismételt megfizetése alól mentesül; keresetváltoztatás (felemelés) esetén pedig csak az ennek következtében keletkezett illetékkülönbözetet kell megfizetnie.” rendelkezését oly módon alkalmazza, hogy az állam által megfizetett illetékeket törvényi szabályozás hiányában sem vonja be az alkalmazandó körbe. Különösebb indok, ok nélkül tesz különbséget azon csoportok között, mely csoportok képesek voltak saját erejükből a bírósági illetéket az alapeljárásban megfizetni (e csoportok mentesülnek az illeték ismételt megfizetése alól), míg más csoportok: személyes költségmentességben, illetékmentességben részesülők avagy tárgyi illetékmentességben részesültek esetében az e csoportba tartozók helyett a jogalkotó által való preferencia: az állam által való illeték megfizetése kifejezett hátrányként, hátrányos megkülönböztetésként érvényesül. Az állam preferenciái – tárgyi illetékmentesség, személyes költségmentesség, személyes illetékmentesség – kiüresednek, így e preferenciák valós érvényesülése elé akadályt von a fenti törvényi szabályozáson alapuló jogértelmezés, továbbá e preferenciák a jogérvényesítő vonatkozásában megtévesztőek is. Az egzakt szabályozás kötelezettségétől

eltérő jogszabály joghatást nem válthat ki csupán a jogban való bizalom, alapvető jogok megvonása által.

Az Illetékekről szóló törvény fenti szakasza a megismételt eljárás soráni illetékfizetési kötelezettség beálltának esetében sértik a hatékony jogvédelemhez való jogot, mely alapvető jog.

A bírósághoz való fordulás joga annak pénzügyi terheivel együtt a fél számára előre ismertnek kell lennie, azon tény, hogy e vonatkozásban megkülönböztetést alkalmaz egyes csoportok között az Illetékekről szóló törvény fenti szakasza alapjogi sérelmet okoz, sérti a törvény előtti egyenlőséget, s nem felel meg az egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélküli jogalkotói kötelezettségnek sem. A jogi szabályozás azonos hatást kell, hogy kiváltson minden ember csoport esetében, azaz a jogszabályok rendelkezései azonos embercsoportokra azonos joghatást kell, hogy gyakoroljanak. A valamely ok miatt jogszabályban előnyben részesített csoport előnyét más, ugyanolyan hierarchikus helyet elfoglaló jogszabály ugyanezen előny vonatkozásában nem vonhatja meg, kiüresítve így a csoport előnyben részesítését, továbbá a jogszabályok harmonikus egységét megtörve a jogállam nemzetközileg is elfogadott szabályait sértve a jogállam működésébe vetett hitet vonja meg.

Különösen sérelmes, Alaptörvénybe ütköző azon ok miatt is a fenti szabályozás, mivel egy megismételt eljárásban (ahol az illeték alapjául szolgáló követelés már nem módosítható, legalábbis a törvényi szabályozás alapján) az illeték meghatározása, a peres eljárás illetékének alapja nem módosítható akkor, ha a fél ennek megfizetésére nem képes. Így a peres eljárással összefüggő pénzügyi terhek biztonsággal előre nem állapíthatóak meg, megsértve ezáltal a bírósághoz való fordulás alapvető jogát is.

Budapest, 2013. december 14.

